

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ewa Kiper
Protokolant:	stażysta Klaudia Pielech

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2022r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **M. M.**

przeciwko (...) z **siedzibą w A. (H.)**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 13 kwietnia 2021 r., sygn. akt I C 1480/20

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

uchyla w całości wyrok zaoczny z dnia 28 sierpnia 2020 roku wydany w sprawie I C 1480/20 i powództwo oddala oraz zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 650 zł(sześćset pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia do orzeczenia wydanego w dniu 26 maja 2022 roku w sprawie XXVII Ca 2296/21

Pozwem z 28 Kwietnia 2020 roku powód wystąpił przeciwko pozwanemu o zapłatę 600 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 14 maja 2019 roku do dnia zapłaty, oraz kosztami procesu. 28 sierpnia 2020 roku Sąd wydał wyrok zaoczny, w którym uwzględnił powództwo w całości oddalając je częściowo co do odsetek. Pozwany w sprzeciwie od wyroku zaocznego wniósł o jego uchylenie i oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania. Wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2021 roku Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie utrzymał w mocy w całości wyrok zaoczny z dnia 28 sierpnia 2020 roku wydanym w sprawie I C 1480/20. W złożonej apelacji strona pozwana zaskarżyła wyrok w całości, podniosła zarzut naruszenia artykułu 5 ustęp 3 rozporządzenia, WE numer 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku stanowiącego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy o przyjęcie na pokład albo odwołanie lub

dużego opóźnienia lotów uchylające rozporządzenie EWG numer 295/91, zarzut naruszenia artykułu 7 cytowanego rozporządzenia oraz 233, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów za obie instancje. W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

W ocenie Sądu Okręgowego apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podzielił ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy, i przyjął je za własne. Odmienne ocenił istnienie przesłanek uwzględnienia powództwa, a w konsekwencji Sąd uznał za zasadne naruszenie artykułu 5 i 7 cytowanego rozporządzenia WE numer 261/2004 rok Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku. Jak wynika z ustaleń faktycznych powód miał zaplanowany na dzień 13 maja 2019 roku lot połączony na trasie W. A. M., i z dalszych ustaleń Sądu Rejonowego wynika, iż lot, na które rezerwację posiadał powód rozpoczął się z opóźnienia lotu wynoszącym godzinę i 11 minut, zaś zakończył się z opóźnieniem wynoszącym 46 minut. Powodem opóźnienia lotu była decyzja organów kontroli lotniska w zakresie zmiany przydziału pozwanemu konkretnego slotu. W wyniku powstałego opóźnienia na trasie W. A. powód nie zdążył na rozpoczęcie drugiego etapu lotu łącznego to jest lotu (...) w ramach którego istniała możliwość wyjścia na pokład samolotu do godziny 15: 05, w związku z powyższym powód dotarł do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym 7 godzin i 30 minut. Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, iż podstawę żądania powództwa stanowił artykuł 5 ustęp 1 literka c Rozporządzenie numer 261/04. I słusznie Sąd Rejonowy wskazał powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości, iż uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozciągnięte na pasażerów lotów opóźnionych, jeśli w z powodu tych lotów poniosło straty czasu wynoszące, co najmniej 3 godziny, czyli jeśli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej 3 godziny po pierwotnie przewidzianym przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Lot był lotem łączonym a powód dotarł do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym ponad 7 godzin. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, iż opóźnienie nie rodzi po stronie pasażera prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo, podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego. Powyższa okoliczność była okolicznością sporną. W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy wskazał, iż niesporne było to iż powód utracił lot połączony i w związku tym dotarł do miejsca docelowego z opóźnieniem, niesporna była również przyczyna stanowiąca podstawę opóźnienia, sporna była kwestia czy okoliczność ta może być traktowana, jako okoliczność nadzwyczajna, w rozumieniu rozporządzenia, szczególnie w świetle motywu czternastego, zgodne z którym podobnie jak w Konwencji Montrealskiej, zobowiązanie przewoźników lotniczych powinno być ograniczone lub ich odpowiedzialność wyłączona w przypadku, gdy zdarzenie spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. Zgodnie z motywem 15 za nadzwyczajne okoliczności powinno się uważać sytuacje, gdy decyzja kierownictwa lotów w stosunku do danego samolotu spowodowała danego dnia powstanie dużego opóźnienia, przełożenia lotu na następny dzień albo odwołanie jednego lub więcej lotów tego samolotu pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków przez zainteresowanego przewoźnika wynikłych z tych opóźnień lub odwołań lotu. Słusznie Sąd Rejonowy wskazał, iż nie miało miejsca przełożenie lotu na następny dzień ani odwołanie jednego lub więcej lotów, natomiast zaistniała okoliczność taka, iż decyzją kierownictwa lotów w stosunku do danego samolotu zmieniano wielokrotnie slot, możliwość wylotu samolotu z W.. a w konsekwencji okolicznością wymagającą ustalenia było to, czy na skutek tych decyzji zmiany kierownictwa lotów, co do slotów wylotu samolotu, było powstanie dużego opóźnienia. Sąd Rejonowy prawidłowo wskazał, iż wykazano, iż faktycznie doszło do zmiany przydzielonego slotu i słusznie Sąd Rejonowy wskazał, iż w tej sytuacji należało ocenić czy takie działanie służb kontroli lotów można uznać za okoliczność nadzwyczajną, zwalniającą przewoźnika z obowiązku zapłaty odszkodowania. Punktem wyjścia dla oceny tego, tej przesłanki dla Sądu Rejonowego była kwestia zdefiniowania powstania dużego opóźnienia. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy zasadniczą kwestią pozostaje rozstrzygnięcie czy w skutek decyzji kierownictwa lotów doszło do powstania dużego opóźnienia. Sąd Rejonowy uznał że do tego nie doszło, lot musi bowiem nie tylko być opóźniony, ale to opóźnienie musi być duże. Opóźnienie rejsu (...) w przylocie wynosiło 46 minut, tym samym, zdaniem Sądu Rejonowego, niewątpliwie nie było duże, chociaż jak słusznie Sąd Rejonowy wskazał

pojęcie dużego opóźnienia nie jest zdefiniowane, to należy podnieść że pasażerom należy się odszkodowanie, jeśli opóźnienie przekroczy 3 godziny, co nie miało miejsce w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że prawodawca unijny przewidział że decyzje służb kontroli lotów mogą wyłączyć odpowiedzialność przewoźnika jedynie w skazanych sytuacjach, kiedy na skutek tej decyzji doszło do opóźnienia ponad 3 godziny. Z powyższą argumentacją Sąd Rejonowy się nie zgodził. Przede wszystkim wskazać należy, iż mieliśmy tutaj do czynienia z lotem łączonym. Lot miał miejsce z W. przez A. do M.. Istotnie decyzja kierownictwa lotniska wpłynęła na to, iż wylot opóźnił się i ostatecznie powód dotarł do A. z czterdziestominutowym opóźnieniem. Niemniej z uwagi na to, iż spóźnił się na kolejny przylot do M., opóźnienie wyniosło tu ponad 7 godzin i jak wskazał Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 26 lutego 2013 roku w sprawie C 11/11, na podstawie artykułu 7 rozporządzenia numer (...) Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku odszkodowanie przysługuje pasażerowi lotu łączonego, który po rozpoczęciu było opóźnione w wymiarze niższym niż progi określone w artykule 6 tego rozporządzenia, lecz który przybył do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym co najmniej 3 godziny w stosunku do planowanej godziny przylotu, jako że wspomniane odszkodowanie nie jest uzależnione od zaistnienia opóźnienia przy wylocie, a co za tym idzie od spełniania przesłanek ustanowionych w tym artykule 6. W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego słuszna jest argumentacja strony apelującej, iż decyzja kierownictwa, lotu na etapie wylotu z W. wpłynęła na całościowe opóźnienie wynoszące ponad 7 godzin w przylocie do miejsca docelowego i powyższa okoliczność powinna być brana pod uwagę, przy ocenie czy istniała okoliczność nadzwyczajna, a decyzja władz lotniska jest tą okolicznością nadzwyczajną, bowiem przewoźnik nie miał na nią wpływu, tym bardziej, że ta decyzja była spowodowana okolicznościami na lotnisku w A.. W konsekwencji uznał Sąd Okręgowy za słuszny zarzut naruszenia artykułu 5 ustęp 3 rozporządzenia, poprzez przyjęcie że wydanie decyzji przez kierownictwo lotów, na skutek której doszło do zmiany okna przelotowego z lotu powoda i opóźnienia czasu jego odlotu, która to decyzja była związana z wprowadzonym przez kierownictwo lotów na obszarze lotniska w A. ograniczeniami ruchu lądowego była okolicznością nadzwyczajną w rozumieniu przepisów rozporządzenia, oraz słusznie Apelujący zarzucił naruszenie artykułu 7 Rozporządzenia poprzez błędne ustanie, że kwalifikacja opóźnienia jako dużego należy brać pod uwagę tylko segment lotu nie zaś opóźnienie w dotarciu do miejsca docelowego, co pozostawało w sprzeczności z wnioskami do jakich doszedł Trybunał Sprawiedliwości w wyroku C11 /11. W konsekwencji Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 386 paragraf 1 kpc zmienił rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, uchylił wyrok zaoczny i oddalił powództwo. O kosztach orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażony w artykule 98 kpc, zarówno w odniesieniu co do kosztów poniesionych przez strony przed Sądem pierwszej, jak i drugiej instancji.